

שלחו להדפסה

גודל פונט

משפט

בארץ

אושרה תביעה נגזרת נגד דסק"ש והדירקטורים שלה על רשלנות שהפגינו ברכישת מעריב

השופט קבע כי הדירקטורים אישרו את עסקת מעריב מהכשרת הישוב במרץ 2011 "מתוך רצון לרצות את בעל השליטה, תוך גילוי אדישות לטובתה של החברה"

משה גורלי

16:13, 09.08.15

השופט פרופ' עופר גרוסקופף החליט לאשר את הבקשה לאישור תביעה נגזרת נגד דסק"ש ו-13 מהדירקטורים שלה, ביניהם נוחי דנקנר. העילה - רשלנות חמורה שהפגינו ברכישת מעריב מהכשרת הישוב במרץ 2011. "הדירקטורים הפרו בפזיזות את חובת הזהירות שלהם, מאחר שאישרו את עסקת מעריב מתוך רצון לרצות את בעל השליטה, תוך גילוי אדישות לטובתה של החברה", נקבע.

הניסיון לפענח את מניעי ההחלטה נותרו עלומים, אבל הדיון בהם סיפק לא מעט פנינים. עמי אראל, נשיא ומנכ"ל דסק"ש, סיפק בעדותו את ההסבר שנתן סר אדמונד הילרי להחלטתו לטפס על הר האוורסט: "בגלל שהוא שם". כלומר, הייתה פה הזדמנות במחיר טוב אז הלכנו עליה.

ההסבר שמסר אראל לדירקטוריון היה הנחיתות של דסק"ש ברכישת תכנים מול מתחרותיה בזק ו-HOT, והרצון לשלב את מעריב כספקית תוכן במסגרת המדיה החדשה של סלקום ונטוויז'ן שתיצור סינרגיה בין טלוויזיה אינטרנט וסלולאר. אל מול ההשקעות העצומות של HOT ויס של 500-600 מיליון שקל, נטען כי משתלם להשקיע 147 מיליון שקל ברכישת מעריב. המספר עלה בהמשך ל-360 מיליון כשלסכום הרכישה נוספו 21 מיליון שקל ברכישת המניות הנוספות של זכי רכיב, 140 מיליון שקל ניתנו למעריב כהלוואת בעלים וכ-51.8 מיליון שקל שולמו בתמורה לרכישת אגרות החוב של מעריב.

האפשרות להפוך את מעריב לעסק רווחי נראתה כבר אז כחזיון אוטופי, וההצדקה לרכישה בדמות סינרגיה והתלכדות התכנים בתוך דסק"ש, נלקחה, לפי ההחלטה, מהסיפור של אנדרסן 'בגדי המלך החדשים'. "מעריב", נכתב, "הוצגה כבגד החדש הדרוש לקבוצה כדי למצוא חן בעיני לקוחותיה. למרבה הצער, לא נמצא בדירקטוריון ילד שזעק או אפילו לחש 'המלך הוא עירום'".

כיצד משתלב מעריב, עיתון מודפס בעיקרו, בהתלכדות בין הטלוויזיה לאינטרנט? שואל השופט ומשיב - "על כל אלה אין תשובה בפרוטוקול מהטעם הפשוט שאיש מהדירקטורים לא שאל מתבקשות אלו". בפרוטוקול נרשמו אמירות כלליות של נוחי דנקנר כמו "אפשר לראות בהשקעה גם מהלך חברתי ודמוקרטי". על אמירה זו ניתן לתלות גם שיקולים זרים שנטענו בתקשורת למניע האמיתי של הרכישה - ניסיון להשפיע על דעת הקהל לטובת האינטרסים של אי.די.בי (המלחמה בחוק הריכוזיות, הלחץ לפירוק הפירמידות, משקל נגד לתקשורת שלחמה בדנקנר), אולם השופט בחר שלא להתייחס למניעים אלו, בגלל שהראיות הצטמצמו לטענות בתקשורת.

אלא שמצד שני, כותב השופט כי המומחים והמצהירים מטעם דסק"ש "נאלמו דום" כשהתבקשו "לרדת לקרקע" מהדיבורים על סינרגיה ולהסביר את תרומתו של מעריב לעסקי דסק"ש. "לא בדיעבד ולא בזמן אמת לא הוצג לאיש הסבר מניח את הדעת שאינו בגדר שימוש במנטרות חבוטות, לתועלת ממשית שתצמח לקבוצת דסק"ש מרכישת מעריב", כותב השופט.

בהחלטתו "התגבר" על הפטור מרשלנות שבו ציידה החברה את נושאי המשרה, כאשר קבע שמדובר ברשלנות מסוג פזיזות שהחוק לא מאפשר לפטור מאחריות בגינה. בנוסף, אישר השופט את הבקשה למרות שהמבקשים רמי אוטרובסקי ויניב אוזנה

(באמצעות עוה"ד רם דקל ורונן עדיני) רכשו את המניות של דסק"ש לאחר השלמת עסקת מעריב. יש לזכור גם שהבעלות בדסק"ש כבר החליפה ידיים, אולם החברה לא ביקשה לעצור עקב כך את הבקשה, והשופט השלים את הדין בה.

את דסק"ש והדירקטורים מייצגים עורכי הדין צבי אגמון, רם כספיף אהרון מיכאלי וג'ורא ארדינסט.
